

ผลของการใช้การจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีน เสริมด้วยการใช้
แผนผังความคิดที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่อความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาจีน
The Effect of Using Total Physical Response Teaching Method Supplemented by
Mind Mapping on Mathayomsuksa 4 Students Chinese Vocabulary Knowledge

น้ำเพชร แสงสิมมา | Nampech Saengsimma¹

สุภัทรา วันเพ็ญ | Supatra Wanpen²

จุฬามาศ จันทรศรีสุคต | Julamas Jansrisukot³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีนเสริมด้วยการใช้แผนผังความคิด ก่อนเรียนและหลังเรียน และศึกษาเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีนเสริมด้วยการใช้แผนผังความคิดของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนแห่งหนึ่งในอำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 40 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม แบบแผนของการวิจัยเป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 12 แผน แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาจีน และแบบวัดเจตคติต่อการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบทีแบบไม่เป็นอิสระ และการทดสอบทีแบบกลุ่มเดียว

ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีนเสริมด้วยการใช้แผนผังความคิด มีคะแนนความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาจีนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 16.20 คิดเป็นร้อยละ 54.00 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 23.88 คิดเป็นร้อยละ 79.60 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 70 และนักเรียนมีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีนเสริมด้วยการใช้แผนผังความคิดอยู่ในระดับดีมาก

คำสำคัญ: การจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีน, แผนผังความคิด, เจตคติ

¹ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

² สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

³ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี

Abstract

The purposes of this research were to study and compare the Chinese vocabulary knowledge before and after using Total Physical Response teaching method supplemented with Mind Mapping and to study students' attitude towards teaching Chinese using Total Physical Response teaching method supplemented with Mind Mapping of Secondary school students. Samples consisted of 40 students studying in Secondary school students in Sawang Daendin District, Sakon Nakhon, in the second semester of the academic year 2019, and were recruited by using cluster random sampling method. The research was a one group pertest-posttest design. Research instruments included 12 lesson plans, a Chinese vocabulary ability test and a questionnaire on attitude towards teaching and learning Chinese vocabulary. The mean, percentage, standard deviation and t-test for Dependent Sample were used for data analysis.

The research results reveal that the pretest and posttest mean scores of students who studied Chinese vocabulary using Total Physical Response teaching method supplemented with Mind Mapping were 16.20 or 54.00 percent, and 23.88 or 79.60 percent respectively. When comparing pretest and posttest mean scores, it was found that the posttest mean score was higher than the pretest at the significant level of .01, and higher than the 70 percent criteria. The students' attitude towards teaching Chinese vocabulary using Total Physical Response teaching method supplemented by Mind Mapping was at a very good level.

Keywords: Chinese vocabulary knowledge using Total Physical Response teaching method, Mind Mapping, attitude

บทนำ

ในสังคมไทยภาษาจีนถือเป็นภาษาต่างประเทศที่สองที่มีผู้เลือกเรียนมากที่สุด ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาจนถึงอุดมศึกษา และเป็นนโยบายของรัฐบาลที่ต้องการส่งเสริมให้ผู้เรียนและประชาชนมีความสามารถใช้ภาษาในการสื่อสาร เพราะเศรษฐกิจจีนเติบโตอย่างมั่นคงและก้าวไกล การค้าและการลงทุนระหว่างจีนกับไทยและกับประเทศต่าง ๆ ในทุกทวีปมีมูลค่าอย่างรวดเร็วและต่อเนื่อง ฉะนั้นไม่ใช่เพียงประเทศไทยเท่านั้นที่เห็นความจำเป็นในการเตรียมพร้อมประชาชนของตนให้สามารถสื่อสารด้วยภาษาจีน ประเทศต่าง ๆ ก็มียุทธศาสตร์ในทำนองเดียวกันเพื่อเพิ่มศักยภาพด้านภาษาของประชาชน อันเป็นกลยุทธ์หนึ่งของการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศบนเวทีระหว่างประเทศ (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ, 2551)

การจัดการเรียนการสอนภาษาจีนในปัจจุบันกระทรวงศึกษาธิการได้บรรจุภาษาจีนไว้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศที่ผู้เรียนสามารถเลือกเรียนรู้ได้ตามหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งสถานศึกษาที่มีความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนภาษาจีนสามารถเปิดหลักสูตรในรูปแบบต่าง ๆ ได้ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) เนชั่น (Nation, 2008) กล่าวว่า การเรียนรู้คำศัพท์เป็นพื้นฐานเบื้องต้นที่สำคัญในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เพราะคำศัพท์เปรียบเสมือนกุญแจหรือใบเบิกทางที่จะนำไปสู่ความเข้าใจในการสื่อสารด้วยภาษานั้น ๆ แต่ด้วยลักษณะของคำศัพท์ภาษาจีนซึ่งเป็นตัวอักษรที่มีลักษณะเฉพาะตัวและโครงสร้างตัวอักษรที่เป็นรูปสี่เหลี่ยมสร้างความแตกต่างอย่างชัดเจนจากภาษาอื่นจึงทำให้ผู้เรียนเกิดปัญหาในด้านของการจดจำคำศัพท์ ไม่สามารถนำคำศัพท์เหล่านั้นมาสร้างเป็นประโยคใช้ในการสื่อสารได้

เนชั่น (Nation, 1990) ยังได้กล่าวถึงความรู้ด้านคำศัพท์ว่า เราสามารถแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ ความรู้คำศัพท์เพื่อรับสาร (Receptive Knowledge) เป็นคำศัพท์ที่ใช้ในการอ่านและการฟังและความรู้คำศัพท์เพื่อใช้สื่อสาร (Productive Knowledge) เป็นความรู้คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการพูดและการเขียนโดยความรู้ทั้ง 2 ประเภทจะเกี่ยวข้องกับความรู้อย่ออีก 4 ประเภท คือ รูปแบบ ตำแหน่ง หน้าที่ และความหมายของคำศัพท์

การพัฒนาให้ผู้เรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์มากขึ้นนั้นไม่เพียงต้องอาศัยหลักสูตรการเรียนการสอน เอกสารหนังสือ หรือบุคลากรครูที่ดี แต่ครูผู้สอนจำเป็นจะต้องมีเทคนิคการสอนที่เหมาะสมสำหรับการเรียนรู้คำศัพท์เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น นักการศึกษาได้กล่าวว่า การเรียนรู้คำศัพท์ควรหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาไทย โดยอาจจะใช้อุปกรณ์ ภาพหรือของจริงประกอบการอธิบายความหมาย การใช้คำศัพท์ที่นักเรียนรู้หรือจากสิ่งแวดล้อมของนักเรียนมาผูกประโยคเพื่อเชื่อมโยง ไปสู่ความหมายของคำศัพท์ใหม่ หรือการแสดงออกด้วยท่าทางประกอบการสื่อความหมายของคำศัพท์ (ธนิศา วัชรพิชิตชัย, 2555) ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของอัสเซอร์ (Asher, 1979) ที่กล่าวถึงการเรียนรู้คำศัพท์ผ่านการแสดงออกด้วยท่าทางต่าง ๆ โดยได้มาจากหลักการเรียนรู้ภาษาแม่ของเด็กทารกก่อนที่เด็กจะสามารถพูดคำหนึ่งคำได้ออกมานั้น เขาจะต้องผ่านประสบการณ์ในการฟังก่อน ในขั้นแรกเด็กจะค่อย ๆ ลอกเลียนแบบการใช้ภาษาด้วยการสื่อความหมายโดยการเคลื่อนไหวอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย เดวิท (David, 2013) กล่าวว่าการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเหมาะกับลักษณะของนักเรียนทุกประเภท เพราะการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางเป็นการสอนที่ต้องเริ่มต้นจากความเข้าใจด้วยการฟัง แล้วแสดงท่าทาง ซึ่งเทคนิคการสอนจะสามารถดึงความสนใจในการเรียนและทำให้เด็กไม่เบื่อและสามารถใช้ในการควบคุมชั้นเรียนได้ การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางนอกจากจะเน้นไปที่ทักษะการฟังของผู้เรียนแล้ว ผู้เรียนยังจำเป็นจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของครูผู้สอนเมื่อได้รับคำสั่งให้แสดงท่าทางต่าง ๆ ซ้ำหลาย ๆ ครั้ง เพื่อสื่อความหมายของคำศัพท์ อัสเซอร์ (Asher, 1979) ยังได้กล่าวอีกว่าการฟังเป็นองค์ประกอบอันดับแรกที่สำคัญที่สอนต่อจากนั้นจะแสดงท่าทางตามประโยคหรือคำที่ได้ฟัง โครงสร้างประโยคที่ใช้ในการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจะเป็นโครงสร้างของประโยคคำสั่ง เพราะประโยคคำสั่งเปรียบเสมือนเป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้เด็กได้เรียนรู้ขั้นตอนการฟังในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละครั้งจะทำซ้ำหลาย ๆ ครั้งเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในประโยคที่ได้ฟัง ฮุย หลี (Hui, 2015) ได้พัฒนาโปรแกรม TPR สำหรับภาษาจีนใช้สำหรับสอนนักเรียน ฮุย หลี กล่าวว่าการสอนภาษาจีนโดยใช้โปรแกรม TPR จะเน้นทักษะการฟังอย่างเข้าใจ เมื่อครูนำเสนอตัวอักษรจีน ครูจะแสดงท่าทางเพื่อบ่งบอกความหมายของคำศัพท์เป้าหมายนั้นและให้นักเรียนร่วมกิจกรรม โดยโปรแกรมนี้นี้ มีรูปแบบการสอน 5 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นที่ 1 แสดงคำและตัวอักษร ขั้นที่ 2 อธิบายคำและลักษณะของคำ ขั้นที่ 3 รวมคำและตัวอักษร ขั้นที่ 4 ตรวจสอบการเรียนรู้ และขั้นที่ 5 การนำตัวอักษร คำและแนวคิดไปใช้ โปรแกรมนี้จะช่วยพัฒนาทักษะภาษาจีนทั้งด้านความรู้ ความคิด และความหมาย ช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านและเขียนภาษาจีนได้อย่างอิสระ สามารถรู้และจดจำตัวอักษรภาษาจีนได้โดยอัตโนมัติ

กอร์ดอน (Gordon, 2000) ได้ศึกษาเรื่อง Elementary Example of Total Physical Response: A Strategy for Beginning ELLs โดยใช้เทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางกับวิชาต่าง ๆ ผลการทดลองสรุปได้ว่าวิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสามารถใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพกับการสอนผู้เรียนที่อยู่ในวัยเด็ก เด็กสามารถเรียนรู้ได้อย่างรวดเร็วและเริ่มต้นจากความเข้าใจความรักก็สามารถแสดงผลของความเข้าใจของตนเองได้ นอกจากนี้การใช้เทคนิคที่กล่าวเพื่อช่วยในการจดจำคำศัพท์แล้ว การนำคำศัพท์ที่ได้ไปเชื่อมโยงกับความรู้ต่าง ๆ ที่มีจะยิ่งช่วยให้การเรียนรู้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ยิ่งใช้ร่วมกับอักษรจีนที่มีรากศัพท์เดียวกันแล้วยิ่งทำให้ผู้เรียนสามารถจดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่ง โทนี บูซาน (Buzan, 1991) กล่าวว่าเทคนิคการสร้างแผนผังความคิดถือเป็นอีกเทคนิคหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนสามารถจัดระบบความคิดที่มีประสิทธิภาพในการเชื่อมโยงความคิดต่าง ๆ เข้าด้วยกัน การจัดลำดับความสำคัญต่อความคิดหรือข้อมูลต่าง ๆ ทิศนา ขัมมณี และคณะ (2544) ได้กล่าวว่าแผนผังความคิดเป็นแผนผัง

ที่แสดงความสัมพันธ์ของสาระหรือความคิดต่าง ๆ สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการเรียน นำมาใช้ในการเตรียมการอ่าน ซึ่งแผนผังความคิดจะช่วยในการประเมินความรู้และประสบการณ์ของผู้เรียน โดยให้ผู้เรียนช่วยกันระดมสมอง เกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านก่อนว่าผู้เรียนรู้เรื่องเกี่ยวกับเรื่องที่จะอ่านอย่างไรบ้างในระหว่างระดมสมอง ผู้เรียนจะใช้ คำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน ซึ่งจะช่วยพัฒนาความเข้าใจการอ่าน และความสามารถในการจำเรื่องราว ได้แม่นยำขึ้น ช่วยเชื่อมโยงความรู้เดิมกับความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน (กรมวิชาการ, 2545) แผนผังความคิดเป็นการ นำทฤษฎีทางสมองไปใช้ เนื่องจากเป็นการทำงานร่วมกันของสมองด้านซ้ายและด้านขวา การให้ผู้เรียนสร้างแผนที่ ความคิดจากเรื่องที่เรียนจะช่วยให้นักเรียนสรุปความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น เชื่อมโยงความสัมพันธ์กัน ของคำศัพท์เป็นหมวดหมู่ช่วยต่อการจดจำหรือทำความเข้าใจ ซึ่งในที่สุดผู้เรียนก็สามารถเรียนรู้ ด้วยกระบวนการ เรียนรู้และสร้างความรู้ได้ด้วยตนเอง (สมศักดิ์ สินธุระเวชญ์, 2542) โทนี บูซาน (Buzan, 1997) ได้ให้ขั้นตอนการ สร้างแผนผังความคิดไว้โดยมีขั้นตอนการสร้างอยู่ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นที่ 1 หัวเรื่องที่นำเสนอจะถูกสร้างขึ้นตรงกลาง ของแผนภาพ ขั้นที่ 2 ใจความหลักของหัวเรื่องจะอยู่รอบหัวข้อซึ่งอยู่ตรงกลางออกไปทุกทิศทาง ซึ่งเปรียบเสมือนกิ่งก้านของต้นไม้ที่แตกแขนงออกมา ขั้นที่ 3 กิ่งก้านที่แตกแขนงออกมาประกอบด้วยภาพหรือ คำสำคัญที่เขียนบนเส้นที่โยงกัน ส่วนของคำอื่น ๆ ที่มีความสำคัญรองลงมาจะถูกเขียนบนกิ่งก้านที่แตกออก ในลำดับต่อ ๆ ไป ขั้นที่ 4 กิ่งก้านจะถูกเชื่อมโยงกันในลักษณะที่แตกต่างตามตำแหน่งและความสำคัญของ ประเด็นต่าง ๆ ธนีส พูนวงศ์ประเสริฐ (2560) ได้ศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการสอนคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่น โดยใช้แผนผังคำศัพท์และการสอนตามปกติ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้แผนผังคำศัพท์ มีผลสัมฤทธิ์ด้านคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ตามปกติ

คำศัพท์ภาษาจีนคือ อักษรจีนที่มาจากภาพการประดิษฐ์ภาพเหมือนของสิ่งที่อยู่รอบตัวมนุษย์ ทั้งคน สัตว์ สิ่งของ และปรากฏการณ์ธรรมชาติต่าง ๆ ที่ชาวจีนในสมัยโบราณได้ขีดเขียนรูปเหล่านั้นแล้วค่อย ๆ ดัดแปลง วิวัฒนาการไปตามพัฒนาการของชนรุ่นหลังเพื่อให้เขียนและใช้ในการสื่อสารได้ง่ายขึ้น (กวี ไพรัชเวทย์, 2546) คณาจารย์มหาวิทยาลัยปักกิ่ง กล่าวว่าตัวอักษรจีนนั้นเป็นตัวโดด ๆ ไม่เหมือนภาษาต่างประเทศอื่น อักษรจีน แต่ละตัวนั้นมีอิสระจากกันและมีความหมายในตัวเอง อัตลักษณ์นี้ทำให้ภาษาจีนมีความกระชับรัดกุม สื่อความหมายได้หลากหลายโดยใช้เพียงไม่กี่ตัวอักษร (วิภา ลูโรจน์เรือง, 2559) จากต้นกำเนิดและทฤษฎีการสร้าง ตัวอักษรจีนทำให้เราทราบที่มาและหลักการสร้างตัวอักษรชนิดต่าง ๆ ซึ่งจะช่วยให้เราสามารถเรียนรู้คำศัพท์ ได้ง่ายยิ่งขึ้น การเรียนรู้คำศัพท์อย่างสม่ำเสมอจะเป็นตัวช่วยในการพัฒนาทักษะในด้านการจดจำ การอ่าน การเขียน สามารถแยกแยะชนิด โครงสร้าง ความสัมพันธ์ของคำศัพท์ได้ จนเกิดเป็นความรู้ด้านคำศัพท์ได้ จ้าวซิน และ ลีอิง (Zhao & Li, 2001,2002) กล่าวว่าการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาจีนให้มีประสิทธิภาพจะต้องเน้นการฝึกหัด ในการ ฟัง พูด อ่าน เขียน ให้มากที่สุด สุธิณี วงศ์วัฒนากุล และภัทราพร โชคไพบูลย์ (2561) กล่าวว่า การใช้กิจกรรมใน การพัฒนาทักษะ จำนวน 4 กิจกรรม ได้แก่ การออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลาง การแสดงบทบาทสมมติ การใช้ บัตรภาพคำศัพท์แสดงวิวัฒนาการคำศัพท์ภาษาจีน การใช้เกมช่วยจำคำศัพท์ในกระบวนการพัฒนาการเรียน ภาษาจีน จะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะด้านการเรียนรู้คำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น

จากเทคนิคการสอนคำศัพท์ที่ได้กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยได้ศึกษาทฤษฎีต่าง ๆ เพิ่มเติมจนได้เทคนิค ที่เหมาะสมคือ เทคนิคการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีนเสริมด้วยการใช้แผนผังความคิด คือ เทคนิคการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีนเป็นแนวคิดของ ฮุย หลี (Hui, 2015) ที่ได้นำมาพัฒนา และออกแบบจนได้เป็นการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางที่ใช้สำหรับการสอนภาษาจีนเสริมด้วยการใช้แผนผัง ความคิด ซึ่งมีอยู่ 5 ขั้นตอน เน้นทักษะการฟังอย่างเข้าใจ ใช้การสอนคำศัพท์ด้วยการเคลื่อนไหวร่างกายและการ แสดงภาพเพื่อบ่งบอกความหมายของคำศัพท์นั้น กิจกรรม TPR สำหรับภาษาจีนมีบทบาทสำคัญ ใน การเชื่อมต่อระบบประสาทสำหรับตัวอักษรจีน และเมื่อใดก็ตามที่ผู้เรียนต้องเผชิญกับตัวอักษรเหล่านี้ พวกเขา

จะสามารถนำมาเชื่อมโยงกันได้ โดยการนำเทคนิคแผนผังความคิดมาใช้เสริมการเรียนรู้ด้านคำศัพท์เป็นอีกเทคนิคหนึ่งที่จะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจคำศัพท์ สามารถนำคำศัพท์เหล่านั้นมาเชื่อมโยงกันได้ ช่วยพัฒนาความเข้าใจและความสามารถในการจำคำศัพท์ได้แม่นยำและเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพผ่านการเขียนแผนผังความคิด

วัตถุประสงค์

1. เพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีนเสริมด้วยการใช้แผนผังความคิดก่อนเรียนและหลังเรียน
2. เพื่อศึกษาเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีนเสริมด้วยการใช้แผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

วิธีการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ในอำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 16 ห้องเรียน จำนวนนักเรียนทั้งหมด 640 คน กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนแห่งหนึ่ง ในอำเภอสว่างแดนดิน จังหวัดสกลนคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 1 ห้องเรียน มีนักเรียนจำนวน 40 คน ได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยในการสุ่ม

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีนเสริมด้วยแผนผังความคิด โดยนำแนวคิดการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางของ ฮุย หลี และเทคนิคแผนผังความคิดของ โทนี บูซาน มาใช้เป็นแนวทางในการจัดการเรียนรู้ ซึ่งมีอยู่ 5 ขั้นตอน คือ

ขั้นที่ 1 นำเสนอคำศัพท์

ครูนำเข้าสู่บทเรียนโดยรวมกันทบทวนความรู้เดิม จากนั้นนำเสนอคำศัพท์ใหม่ในบทเรียน เพื่อให้ผู้เรียนได้เข้าใจความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ โดยแสดงคำศัพท์ตัวอักษร หรือคำพูดเป็นภาษาจีนให้ผู้เรียนได้เห็นอย่างชัดเจน คำศัพท์ที่ใช้ประกอบด้วยศัพท์จำนวน 6 หมวดหมู่ หมวดหมู่ละ 20 คำ ใช้คำศัพท์ 10 คำ ต่อ 1 แผนการสอน โดยใช้บัตรคำ PowerPoint หรือการพูด ซึ่งคำมีขนาดใหญ่สามารถมองเห็นชัดเจนในชั้นเรียน จากนั้นครูออกเสียงให้นักเรียนฟังโดยออกเสียงให้ชัดเจนทีละคำเพื่อให้ผู้เรียนสามารถตอบสนองด้วยท่าทางได้อย่างถูกต้อง

ขั้นที่ 2 การเรียนรู้ความหมายของคำและลักษณะของคำ

ครูนำเสนอคำศัพท์โดยใช้กิจกรรมทางกายซึ่งก็คือการแสดงออกโดยใช้ท่าทางต่าง ๆ เพื่อระบุความหมายของคำศัพท์ ผู้เรียนจะเกิดการคาดเดาความหมายของคำศัพท์ผ่านการแสดงออกด้วยท่าทางต่าง ๆ ของครูผู้สอน จากนั้นครูอธิบายคำศัพท์ ความหมาย ลักษณะของคำให้นักเรียนเข้าใจทีละคำเพื่อความชัดเจนอีกครั้ง

ขั้นที่ 3 การเรียนรู้

ครูพานักเรียนทุกคนฝึกนำคำศัพท์ที่เรียนไปแล้ว ออกเสียงและบอกความหมาย โดยนำเสนอด้วยท่าทางต่าง ๆ ซึ่งครูและนักเรียนจะทำกิจกรรมการแสดงออกด้วยท่าทางไปพร้อม ๆ กัน ครูพานักเรียนเล่นเกมและกิจกรรมต่าง ๆ สำหรับนำเสนอคำศัพท์ เพื่อเป็นการรวมการเชื่อมโยงระหว่างคำกับความหมายที่นักเรียน

ได้เรียนมา โดยใช้การแสดงออกโดยใช้ท่าทางในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อใช้ระบุความหมายที่แท้จริงของคำศัพท์ ซึ่งครูและนักเรียนจะทำกิจกรรมต่าง ๆ ไปพร้อม ๆ กัน

ขั้นที่ 4 ตรวจสอบการเรียนรู้

ครูตรวจสอบการเรียนรู้ของนักเรียน โดยให้นักเรียนในชั้นเรียนทุกคนแสดงออกด้วยท่าทางตามคำสั่งหรือให้ตัวแทนในชั้นเรียนเป็นผู้ออกคำสั่งแล้วให้เพื่อน ๆ ในชั้นเรียนเป็นผู้ปฏิบัติโดยครูจะเป็นเพียงผู้ชี้แนะเมื่อผู้เรียนเข้าใจและสามารถสื่อความหมายด้วยท่าทางได้แล้วครูจะนำกิจกรรมแผนผังความคิดมาใช้เพื่อตรวจสอบโดยให้ผู้เรียนนำเสนอเนื้อหาที่ได้เรียนรู้ออกมาเป็นแผนผังความคิดของตัวเองอีกครั้ง

ขั้นที่ 5 การนำคำศัพท์ไปใช้

ครูให้นักเรียนใช้คำศัพท์ที่ได้เรียนมา สร้างคำ ประโยคหรือคำพูด ลงในใบงาน ซึ่งผู้เรียนจะมีโอกาสฝึกฝนสิ่งที่ได้เรียนรู้มา

2.2 แบบทดสอบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาจีนเป็นข้อสอบอัตนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ มีค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับความรู้ด้านคำศัพท์ ตั้งแต่ 0.67 ขึ้นไป นำแบบทดสอบไปทดลองกับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ได้ค่าความยากระหว่าง 0.25 - 0.80 ค่าอำนาจจำแนกอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.75 และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.86

2.3 แบบวัดเจตคติต่อการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีนเสริมด้วยการใช้แผนผังความคิด โดยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 20 ข้อ 4 ด้าน คือ ด้านคำศัพท์ภาษาจีน ด้านการเรียนรู้จากการตอบสนองด้วยท่าทาง ด้านการเรียนรู้จากการใช้แผนผังความคิด และด้านการเรียนวิชาภาษาจีน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ให้นักเรียนทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบวัดความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาจีนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างแล้วทำการสอนโดยใช้วิธีการสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีนเสริมด้วยแผนผังความคิด จำนวน 12 แผน จากนั้นทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดิม แล้วดำเนินการวัดเจตคติของนักเรียน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาจีนก่อนเรียนและหลังเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้สถิติการทดสอบทีแบบไม่อิสระ และวิเคราะห์ข้อมูลเทียบกับเกณฑ์ โดยหาค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานด้วยการทดสอบค่าทีแบบกลุ่มเดียว วิเคราะห์เจตคติต่อการเรียนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนโดยหาค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีนเสริมด้วยการใช้แผนผังความคิด ก่อนเรียนและหลังเรียน ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาจีน ก่อนเรียนและหลังเรียน

การทดลอง	จำนวนนักเรียน	$\bar{x}$	S.D.	t-test
ก่อนเรียน	40	16.20	4.91	9.96**
หลังเรียน	40	23.88	4.48	

หมายเหตุ : มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 1 เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการศึกษาเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีน เสริมด้วยการใช้แผนผังความคิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการศึกษเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้

ด้านที่	รายการ	ระดับคะแนน	
		$\bar{x}$	S.D.
1	ด้านคำศัพท์ภาษาจีน	4.62	0.08
2	ด้านการเรียนจากการตอบสนองด้วยท่าทาง	4.66	0.05
3	ด้านการเรียนจากการใช้แผนผังความคิด	4.51	0.07
4	ด้านการเรียนวิชาภาษาจีน	4.73	0.07
	เฉลี่ย	4.63	0.07

จากตารางที่ 2 พบว่านักเรียนมีเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีน เสริมด้วยการใช้แผนผังความคิด อยู่ในระดับดีมาก โดยมีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.63 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเฉลี่ยเท่ากับ 0.07

อภิปรายผล

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องผลของการใช้การจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีน เสริมด้วยการใช้แผนผังความคิดที่มีต่อนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ต่อความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาจีน สามารถอภิปรายผลการศึกษาโดยมีรายละเอียด ดังต่อไปนี้

จากการศึกษาและเปรียบเทียบความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาจีนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีนเสริมด้วยการใช้แผนผังความคิด ก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า นักเรียนมีความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาจีนหลังเรียนสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้ อาจเนื่องมาจาก การพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางเสริมด้วยแผนผังความคิดครั้งนี้ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ผ่านประสบการณ์ในการฟัง จากนั้นสื่อความหมายของคำออกมาโดยการเคลื่อนไหวอวัยวะต่าง ๆ ของร่างกาย ซึ่งเทคนิคการสอนนี้สามารถดึงดูดความสนใจในการเรียนของผู้เรียน เกิดการเรียนรู้ได้อย่างเป็นธรรมชาติ เนื่องจากในการปฏิบัติกิจกรรมแต่ละครั้ง จะทำซ้ำหลายๆ ครั้งเพื่อให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจในประโยคที่ได้ฟัง เกิดการเรียนรู้ได้เร็วและมีประสิทธิภาพ นอกจากนี้คำศัพท์ที่นำมาใช้ในการเรียนการสอนเป็นชุดคำศัพท์ที่มีความเชื่อมโยงกัน ช่วยให้ผู้เรียนสามารถคาดเดาความหมายของคำจากตัวอักษรจีนที่เห็นได้ เช่น 口 มีความหมายว่า “ปาก” คำศัพท์ในหมวดนี้ก็จะประกอบไปด้วยคำว่า 吃、喝、吹、哈、吐、叫、咳、呛、吞 ซึ่งทุกตัวอักษรสื่อความหมายในอากัปกริยาที่ใช้ “ปาก”

เป็นส่วนประกอบทั้งสิ้น ผู้เรียนจึงสามารถเชื่อมโยงความรู้เหล่านี้เข้าด้วยกันได้ ดังที่ อัชเชอร์ (Asher, 1979) กล่าวว่า การสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางเป็นวิธีที่มีความเหมาะสมที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาการเรียนภาษาที่สองได้อย่างดี เพราะเมื่อเกิดทักษะการฟังอย่างเข้าใจแล้วก็จะทำให้เกิดทักษะอื่น ๆ ตามมา ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของฮุย หลี (Hui, 2015) ที่กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางมีบทบาทสำคัญในการเรียนรู้อักษรจีน เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่เน้นทักษะการฟังอย่างเข้าใจและทางประสาทสัมผัส เมื่อผู้เรียนร่วมกิจกรรมแล้วจะช่วยพัฒนาทักษะภาษาจีน ทั้งด้านความรู้ ความคิด และความหมายช่วยให้นักเรียนสามารถอ่านและเขียนภาษาจีนได้อย่างอิสระ สามารถรู้และจดจำตัวอักษรภาษาจีนได้โดยอัตโนมัติ ดังนั้น การพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางจึงเป็นการสอนที่เหมาะสม ที่จะทำให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ภาษาและนำไปสู่การพัฒนาทักษะภาษาทางด้านอื่น ๆ ต่อไป นอกจากนี้การนำเทคนิคแผนผังความคิดมาใช้ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางยังช่วยจัดระบบความคิดที่มีประสิทธิภาพในการเชื่อมโยงความรู้กับความคิดต่าง ๆ ของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ที่มีมาเชื่อมโยงเข้าด้วยกันผ่านการนำเสนอแผนผังความคิดของตนเองได้เกิดการเรียนรู้ได้อย่างอิสระ ซึ่งสอดคล้องกับ โทนี บูซาน (Buzan, 1991) ที่กล่าวว่าแผนผังความคิดเป็นเทคนิคที่ช่วยจัดลำดับความสำคัญของความคิดหรือข้อมูลต่าง ๆ ให้เข้ากันอย่างมีระเบียบก่อนที่จะสื่อออกมาให้ผู้อื่นเข้าใจตามจุดมุ่งหมายของผู้เขียน การนำแผนผังความคิดมาใช้ในการวางแผนระดมสมองจะทำให้นักเรียนพบแนวทางการเรียนรู้ในการพัฒนาทักษะการศึกษาวิชาความรู้ต่าง ๆ สมศักดิ์ สีนธระเวช (2542) กล่าวว่าทำให้นักเรียนสร้างแผนผังความคิดจากเรื่องที่อ่านจะช่วยให้นักเรียนสรุปความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ง่ายขึ้น สนุกและไม่เบื่อ ด้วยเหตุนี้การพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ภาษาจีนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีนเสริมด้วยการใช้แผนผังจึงเป็นการสอนที่เหมาะสมกับผู้เรียนที่จะทำให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้ภาษาและนำไปสู่การพัฒนาทักษะภาษาอื่น ๆ ต่อไป

นอกจากนี้การศึกษาเจตคติต่อการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีนเสริมด้วยการใช้แผนผังความคิดยังพบว่า นักเรียนมีเจตคติโดยภาพรวมอยู่ในระดับดีมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีนเสริมด้วยการใช้แผนผังความคิด เป็นเทคนิคการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้คำศัพท์ผ่านการแสดงออกด้วยท่าทางเพื่อสื่อความหมายของคำศัพท์นั้น ๆ การได้ฝึกปฏิบัติซ้ำ ๆ หลายครั้งช่วยให้ผู้เรียนจดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น ผู้เรียนทุกคนยังได้มีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผู้วิจัยจัดขึ้น ช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนานในการเรียน ทั้งในด้านคำศัพท์ที่นำมาใช้ในการสอนก็มีความเหมาะสม ช่วยให้ผู้เรียนสามารถแยกแยะหมวดหมู่ได้ง่ายและง่ายต่อการจดจำคำศัพท์ ด้านการเรียนจากการตอบสนองด้วยท่าทางและการใช้เทคนิคแผนผังความคิดยังช่วยผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของคำศัพท์ง่ายต่อการจดจำและทำความเข้าใจ ช่วยให้การเรียนคำศัพท์สนุกมากยิ่งขึ้น ผู้เรียนยังได้ฝึกสร้างประโยคจากคำศัพท์ที่เรียนมาแล้วนำมาใช้สนทนาโต้ตอบกับเพื่อน ๆ ในชั้นเรียนเพื่อเป็นการฝึกฝนความรู้ความเข้าใจต่อคำศัพท์นั้น ๆ ด้วย ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของฮับดุล ฮัดเซน (Hussain, 2004) ที่กล่าวว่าเทคนิคการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางจะเหมาะสมกับการสอนเด็กที่มีความหลากหลายด้านการเรียนรู้ (multiple intelligence) และยังมีรูปแบบการสอนที่หลากหลายกระตุ้นให้ผู้เรียนมีความอยากรู้อยากเห็น และในการสร้างแผนผังความคิดยังช่วยผู้เรียนรู้สึกสนุกสนานเมื่อได้ฝึกการเชื่อมโยงความคิดของตนเอง โดยถ่ายทอดออกมาได้ด้วยเทคนิคการใช้สี สัญลักษณ์ ลูกศร และภาพวาดต่าง ๆ สอดคล้องกับ ไฮเมส (Hymes, 1979) ที่กล่าวว่านักเรียนจะต้องได้ทำกิจกรรมการใช้ภาษาที่หลากหลาย จนรู้สึกสนุกและมีความสุขกับการทำกิจกรรมจากการนำไปใช้จริง สอดคล้องกับผลการวิจัยของ นพธดา ดาทุมมา (2558) พบว่านักเรียนที่ได้รับการสอนการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางมีความสนใจ

ในกิจกรรม รูปภาพ และแบบฝึกต่าง ๆ ซึ่งส่งผลให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการสอนการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทาง

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจขั้นตอนการสอนคำศัพท์ภาษาจีนโดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีนเสริมด้วยการใช้แผนผังความคิดให้เข้าใจก่อนนำไปใช้ เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดและล่าช้าในการสอน

ในชั้นอธิบายคำศัพท์และความหมาย ครูผู้สอนควรเตรียมความพร้อมในการนำเสนอคำศัพท์โดยใช้กิจกรรมทางกายซึ่งก็คือการแสดงออกโดยใช้ท่าทางต่าง ๆ มาก่อนล่วงหน้า เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนสามารถปฏิบัติได้ถูกต้องและสื่อความหมายไปในทิศทางเดียวกัน

ในการเลือกใช้คำศัพท์ ครูผู้สอนควรเลือกคำศัพท์ที่มีความน่าสนใจและเหมาะสมกับช่วงวัยของผู้เรียน นอกจากนี้คำศัพท์ควรมีลักษณะที่สามารถเชื่อมโยงและนำมาประกอบกันเพื่อสื่อความหมายได้จะช่วยให้ผู้เรียนเรียนรู้ได้เร็วขึ้นและง่ายต่อการจดจำ เช่น 女 หมายถึง ผู้หญิง คำศัพท์ที่มีความเชื่อมโยงและสื่อความหมายไปในทิศทางเดียวกัน ได้แก่ 妈、姐、妹、奶 เป็นต้น

ครูผู้สอนสามารถนำรูปแบบการสอนเพื่อพัฒนาความรู้ด้านคำศัพท์ภาษาจีนนี้ไปประยุกต์ใช้ในการสอนในภาษาอื่นและระดับชั้นอื่นได้

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีนโดยใช้การเคลื่อนไหวร่างกายและการแสดงภาพช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการในการจดจำคำศัพท์ได้ดียิ่งขึ้น ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปครูผู้สอนควรนำกิจกรรมอื่น ๆ เช่น การเล่าเรื่อง การนำเอาสิ่งของมาใช้แสดงความร่วมกับการแสดงท่าทาง การใช้เกมต่าง ๆ มาใช้ร่วมกับกิจกรรมทั้งสอง เพื่อพัฒนาความสามารถด้านคำศัพท์ของผู้เรียนให้สูงขึ้น

การจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีนเสริมด้วยการใช้แผนผังความคิดช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนนำความรู้เดิมและความรู้ใหม่มาเชื่อมโยงกันโดยแสดงออกผ่านการเขียนแผนผังความคิดของแต่ละบุคคล ดังนั้น ในการวิจัยครั้งต่อไปควรมีการศึกษาการจัดการเรียนรู้โดยใช้การจัดการเรียนรู้แบบการตอบสนองด้วยท่าทางสำหรับภาษาจีนเสริมด้วยการใช้แผนผังความคิด ในการพัฒนาความสามารถในด้านการอ่านและเขียน

เอกสารอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). *คู่มือการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพมหานคร: กระทรวงศึกษาธิการ.

กวี ไพรัชเวช. (2546). *วิวัฒนาการและส่วนประกอบสำคัญของอักษรจีน*. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- ชีรีน ชุมวรฐายี. (2557). **ประสิทธิผลของการสอนแบบตอบสนองด้วยท่าทางต่อการเรียนรู้คำศัพท์และความคงทนในการจดจำคำศัพท์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต)**. สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษานานาชาติ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- ทิตินา แคมมณี และคณะ. (2544). **ทฤษฎีการเรียนรู้เพื่อพัฒนากระบวนการคิด**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.
- ธนิตา วัชรพิชิตชัย. (2555). **การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์และความคงทนในการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ด้วยการสอนแบบใช้เกมและบัตรคำศัพท์ (วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต)**. สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จันทบุรี ประเทศไทย.
- ธนีส พูนวงศ์ประเสริฐ. (2560). **การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการสอนคำศัพท์ภาษาญี่ปุ่นโดยใช้แผนผังคำศัพท์และการสอนตามปกติ: กรณีศึกษานักเรียนที่เรียนภาษาญี่ปุ่นในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย**. มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 34(3), 57-81.
- นพรดา ดาทุมมา. (2558). **การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้การสอนแบบการตอบสนองด้วยท่าทางของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต)**. สาขาการการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่น มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ภัทรพร โชคไพบูลย์, สุธิณี วงศ์พัฒนานุกุล และ Xu Jinmei. (2561). **การพัฒนาทักษะการออกเสียงสัทอักษรภาษาจีนกลาง**. วารสารวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา, 9(1), 192-201.
- วิภา ฐิโรจน์เรือง. (บรรณาธิการ). (2559). **ต้นกำเนิด อักษรจีน**. กรุงเทพมหานคร: สุขภาพใจ.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **ตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ภาษาจีน**. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ สกสค.
- สมศักดิ์ สีนธระเวชญ์. (2542). **มุ่งสู่คุณภาพการศึกษา**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

ภาษาอังกฤษ

- Asher, J.J. (1979). **Learning Another Language Through Actions: The Complete Teacher's Guide Book**. California: Sky Oaks Publication.
- Buzan, T. (1991). **Use both sides of your Brain**. New York: Penquin Group.
- Buzan, T., & Buzan, B. (1997). **The Mind Map Book**. London: BBC Books.
- David, H. (2013). **Fundamentals of physics**. USA.: John Wiley & Sons.
- Gordon, J. (2000). **Elementary Example of Total Physical Response: A Strategy for Beginning ELLs Illinois Resource Center**. Retrieved from <http://www.thecenterweb.org>.
- Hussain, S., & Fayeqa, A. (2004). **The Use of Total Physical Response as a Classroom Management Strategy**. Sharjah: Sharjah Women College.
- Hui, L. (2015). **Teaching Chinese Literacy in the Early Years: Psychology, Pedagogy and Practice**. Hong Kong: Graphicraft.
- Hymes, D. (1979). **The communicative approach to language teaching**. London: Oxford University Press.
- Nation, I. S. P. (1990). **Teaching and Learning vocabulary**. New York: Newbury House.

- Nation. I. S. P. (2008). *Learning Vocabulary in Another Language*. Cambridge: Cambridge University.
- Zhao, X., & Li, Y. (2001, 2002). *Analysis of Chinese synonyms*. Master Degree Teaching Chinese to Speakers of other Language, Yinan University.